

Mijn naam is.....

Ik kwam u op het spoor via een collega die door u gehoord is. Ik dacht eigenlijk dat ik één van de weinigen was die zich niet meer thuis voelde bij het politiekorps, sinds al de regels van corona van kracht zijn.

Maar volgens mij zijn er heel veel agenten zoals ik. Ik hoop dat ook echt. Ik ben al wat ouder, en zit al 22 jaar bij de politie. Er is zoveel veranderd. Er was altijd een band tussen collega's. We voelden ons echt hulpverleners.

Natuurlijk moest je ook wel eens dingen doen waar je het niet mee eens was. Snelheid controleren langs een 50-km-weg die zo breed was dat iedereen daar te hard reed. Dat was gewoon geld binnen hengelen. En zo waren er natuurlijk wel meer dingen. Maar je kan als agent natuurlijk niet gaan kiezen welke wetten jij wel en niet gaat handhaven.

Maar met corona is het veranderd. Die regels liggen zover van mij af. Ik begrijp echt niet waar het allemaal voor nodig is. En ik begrijp ook niet waarom er zo met demonstranten wordt omgegaan. Dat is wel wat anders dan snelheidscontroles op een 50-km-weg.

Mijn verhaal is misschien niet zo heftig voor u. U hoort zoveel misstanden. Maar voor mij is het wel heftig. Ik wil geen oude man aanhouden omdat hij geen mondkapje draagt bij de Jumbo. Die man is gewoon rustig boodschappen aan 't doen. En dan zegt een vakkenvuller van een jaar of 16 tegen die man van 75 dat hij een mondkapje op moet. Wij werden ter plaatse geroepen omdat de man dat niet wilde.

We troffen een man aan met rollator, en zijn boodschappen in het mandje voorop. Hij stond te trillen. Heel aandoenlijk. Mijn collega nam het woord, die had er duidelijk niet zoveel moeite mee. Uiteindelijk weigerde de man een mondkapje op te zetten. Hij zei dat hij longklachten had, en daarom geen mondkapje kon dragen. Hij had geen ontheffing bij zich. Hij vond een ontheffing tonen belachelijk. Toen hij de winkel niet wilde verlaten, zei mijn collega dat hij aangehouden was.

Dat werd een heel drama. Een huilende en kreunende man, die door ons werd weggevoerd. En op het bureau ging het door. Die man was helemaal in paniek. Uiteindelijk hebben we zijn zoon gebeld, nadat hij ons het nummer had gegeven. Maar toen zat hij al 5 uur op het bureau.

Dit is maar een voorbeeld. Maar dit soort dingen gebeuren dagelijks.

Wat ik extra zorgelijk vind is dat dit gewoon onze opdracht is. Dat de korpsleiding dit aanstuurt. Dat dit beleid lijkt te zijn geworden in Nederland. En dat er zoveel agenten zijn die dit niet willen, en dan maar ontslag nemen, ziek thuisblijven of ontslagen worden wanneer zij openlijk weigeren mensen die demonstreren te slaan, of oude mensen aan te houden die een coronaregel hebben overtreden.

Ik zie tegen elke dienst op. Zeker wanneer ik weet dat de collega met wie ik dienst heb achter dit soort dingen staat. Ik kan niet zeggen hoe ik erover denk, want je zit zo in de moeilijkheden. Ik ben al een keer bij de leiding geroepen.

Ik heb gelukkig nog geen mensen geslagen, maar ik ben bang voor het moment dat een gebeurtenis escaleert, en ik met geweld een collega te hulp moet schieten omdat iemand een coronaregel niet op wil volgen en zich bijvoorbeeld verzet bij aanhouding.

Ik hoop echt dat u wat heeft aan mijn verhaal. En dat het snel afgelopen is met al die onzinnige regels.

Februari 2021

Maart 2021

Ik heb toestemming gegeven de transcriptie van mijn verklaring op de website te zetten.

*Deze verklaring is op schrift gesteld aan de hand van het mondelinge verhoor. Omdat gebruik is gemaakt van transcriptiesoftware kan er sprake zijn van taal- en/of spellingfouten, waarvoor onze excuses